

Duizend jaar als een dag

Preek over 2 Petrus 3:8-9

Te lezen: 2 Petrus 3:1-16
Zuilen, 29 april 1973

‘Hoe lang nog?’ Dat is de vraag die zich na Pasen aan je opdringt. Hoe lang zal het nog duren voor God een einde maakt aan onze wereld van onrecht, geweld en dood? Wanneer zal God zijn koninkrijk van recht, zachtmoedigheid en leven vestigen? Na Pasen is immers de weg vrij voor de nieuwe aarde die God beloofd heeft te scheppen!

Onze wereld ligt in de macht van de dood, het geweld, het onrecht. In de wereld waarin wij leven heeft sinds de zondeval altijd gegolden: Dood is dood! Wanneer je handig gebruik maakt van deze ijzeren wet, kun je in onze wereld een eind komen. Hitler en Stalin zouden u daar meer over kunnen vertellen! In onze wereld kun je met geweld – lichamelijk, geestelijk of economisch geweld – de ander je wil opleggen. Vraag het maar aan generaals, afpersers en sommige vakbondsleiders! In onze maatschappij is het met onrecht goed zakendoen. U kent uit uw eigen omgeving waarschijnlijk wel mensen die u daarover nader kunnen informeren. Dood, geweld en onrecht zijn op Goede Vrijdag ook tegen Jezus in het geweer gebracht. Maar met Pasen heeft Christus hun macht gebroken. Zodat we na Pasen moeten zeggen, dat dood, geweld en onrecht alleen nog maar in schijn de zaken op aarde in hun greep hebben.

Toen Jezus het graf verliet, liep voor het eerst op aarde de dood de situatie uit de vingers. Op paasmorgen was het graf van Jezus een eerste stukje van Gods nieuwe wereld, waarover de dood geen macht heeft. Maar waarom is het voorlopig bij die enkele vierkante meters gebleven? Wat houdt de opgestane Christus nog tegen de gehele aarde aan zich te onderwerpen? Toen Jezus opstond uit de dood, bleken het geweld en het onrecht tegenover Jezus gefaald te hebben. Met Pasen werd een nieuwe tijd ingeluid, waarin je met geweld en onrecht niet langer je doel kunt bereiken. De seconden waarin de engel de steen voor Jezus’ graf wegrolde, waren de eerste seconden van Gods tijdperk van leven, zachtmoedigheid en recht. Maar waarom is die klok van Gods nieuwe tijd daarna stil gaan staan? Waarom heeft het uur van Gods volledige heerschappij op aarde nog niet geslagen?

Deze vragen beheersen het laatste hoofdstuk uit de tweede Petrusbrief. De christenen waaraan deze brief gericht is, keken voortdurend op de klok en vroegen zich af: Hoe lang nog? Waar wacht God na Pasen eigenlijk nog op? Tegen deze uren, dagen, maanden, jaren tellende christenen zegt de apostel: ‘Duizend jaar zijn bij de Heer als één dag en één dag als duizend jaar.’ Met andere woorden: Na Pasen telt God de uren, dagen, maanden, jaren anders dan wij mensen deze tellen!

U en ik kennen uit ervaring dit verschijnsel, dat je uren, dagen en jaren op heel verschillende manieren kunt tellen. ‘Gezelligheid kent geen tijd,’ luidt het gezegde. Je zit op een avond van acht tot twaalf bij elkaar. Je voelt je volledig ontspannen. De onderlinge verhoudingen zijn voortreffelijk. Het gesprek gaat over zaken die iedereen uit de kring interesseren. Ieder van de aanwezigen voelt zich op zijn gemak en beheerst de situatie. Die vier uur van dat bezoek vliegen voorbij als waren het vier

minuten. Diezelfde avond wachten twee huizen verder een vader en een moeder op een telefoontje. Zoonlief heeft examen gedaan en had beloofd de uitslag door te bellen. Maar dat telefoontje laat al enkele uren op zich wachten. Zij zijn tot het uiterste gespannen. Zij voelen zich vreselijk onzeker. De minuten kruipen voorbij als waren het uren.

Hoe je de uren telt, hangt ervan af of je de uren beheerst. Hoe lang een bepaalde periode duurt hangt ervan af of je ontspannen bent en de situatie in de vingers hebt. Herinnert u zich uw schooltijd! De wiskundeleraar gaf de klas vijftig minuten tijd om een algebrarepetitie te maken. Wanneer u de opgaven aan kon, waren die vijftig minuten op geen enkele wijze een probleem. U keek niet eens op uw horloge. U was zo geconcentreerd en met plezier de algebrasommen aan het uitrekenen, dat u de tijd gewoon vergat. U kon het zich ook permitteren de tijd te vergeten, omdat u de situatie beheerste. U voelde immers dat het met deze repetitie best goed zou komen! Maar o wee, wanneer u de sommen niet begreep! Dan zat u onrustig op uw stoel te schuiven. Uw blik ging zenuwachtig heen en weer tussen die raadselachtige opgaven en uw horloge. Nog veertig minuten en nog geen enkele heldere gedachte! Nog vijf en dertig minuten en nog geen verstandig woord op papier! U voelde zich geweldig opgejaagd door de langzaam doordraaiende wijzers van uw horloge. De vijftig minuten van de repetitie waren u een martelende eeuwigheid. Inderdaad: Hoe je de uren telt, hangt ervan af of je de uren beheerst.

Na Pasen zit je als christenen op de klok te kijken. Hoe lang nog? Toen Christus uit de dood opstond is de weg vrijgekomen voor Gods nieuwe aarde. Waar wacht God na Pasen eigenlijk nog op? Tegen onrustig op de klok kijkende christenen zegt Petrus: 'Dit ene mag u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heer is als duizend jaar, en duizend jaar als één dag.'

'Eén dag is bij de Heer als duizend jaar, en duizend jaar als één dag.' Hier haalt Petrus psalm 90 aan, de bekende oudejaarspsalm. In psalm 90 wordt de mens beschreven als een mens van de tijd. We leven maar een bepaald aantal jaren. Zeventig jaar; als we sterk zijn tachtig jaar. En die zeventig of tachtig jaar die we slechts leven, beheersen wij ook nog niet. We weten niet of wij er morgenvroeg zullen zijn. Zoals oudere mensen beter begrijpen dan jongeren: Wij zijn mensen van de dag. Vandaar dat psalm 90 eindigt met het gebed, dat wij mensen onze dagen mogen leren tellen. Mensen zijn mensen van de tijd. In psalm 90 wordt God geprezen als de God die van eeuwigheid tot eeuwigheid is. Het eilandje van onze tijd wordt omspoeld door Gods eeuwigheid. Dat wil zeggen: God heeft het eiland van onze tijd in zijn macht. Zoals een eiland aan zijn ene uiteinde uit de zee opkomt, en er aan zijn andere uiteinde weer in ondergaat, zo komt de tijd waarin wij leven op uit Gods eeuwigheid en gaat er weer in onder.

U en ik beheersen de jaren die wij leven niet. Wij moeten onze jaren zuinig tellen. God is van eeuwigheid tot eeuwigheid. Hij beheerst de tijd. God kan daarom de jaren heel anders tellen dan wij mensen. 'Duizend jaar zijn in zijn ogen als één dag,' zegt de dichter van psalm 90. De eeuwige God heeft de jaren van onze tijd in zijn macht. Deze wetenschap past de apostel Petrus toe op de situatie die na Pasen is ontstaan. Doordat Christus uit de dood is opgestaan, heeft Christus de afloop van de wereldgeschiedenis in zijn handen gekregen. Hij heeft de machten die onze wereld beheersen - geweld, onrecht en dood! - onttroond. Daarmee is de weg vrijgekomen voor de nieuwe wereld waarin Christus koning zal zijn.

De opgestane Christus beheerst de afloop van de geschiedenis. Hij heeft de tijd in zijn vingers zoals wij verleden zondag, in de Paasdienst, hoorden: De opgestane Christus presenteert zich als de eerste en de laatste en de levende. Hij omspant de jaren van ons leven, van deze wereld. Na Pasen lijkt het er echter in de wereld nog weinig op, dat Gods nieuwe wereld vrij baan heeft gekregen. Onrecht, geweld en dood lijken nog steeds onze wereld te typeren. Als christen zit je dan al gauw zenuwachtig op de klok te kijken. Als een schooljongen die niet uit de opgaven van het proefwerk kan komen. Hoe lang nog? Laat dit u een troost zijn: God zit niet zenuwachtig op de klok te kijken. Na Pasen beheerst hij de tijd die onze wereld nog heeft. De afloop van de wereldgeschiedenis staat vast. Christus is de eerste en de laatste en de levende. Met eerbied gesproken: God kan het zich permitteren de tijd te vergeten. Zoals een schooljongen die de opgaven beheerst en alleen maar rustig hoeft door te werken, het zich kan permitteren de tijd te vergeten. God hoeft de jaren na Pasen niet zuinig te tellen. Hij beheerst die jaren. Duizend jaar zijn voor hem daarom als één dag en één dag als duizend jaar.

Iedere christen zal het in zijn leven wel eens merken dat hij met een God te doen heeft voor wie duizend jaar zijn als één dag en één dag als duizend jaar. Hoeveel jaar bidt u God al dat het goed mag komen met het huwelijk van uw zoon? Of dat uw kinderen tot geloof mogen komen? Het lijkt wel of God uw gebed niet verhoort. Zenuwachtig zit u op de klok te kijken. Hoe lang bidt u al niet? En hoeveel jaren hebben uw kinderen nog? U bidt tot een God die niet zenuwachtig op de klok hoeft te kijken. God beheerst de tijd. God beheerst ook de levensjaren van uw kinderen. Hij kan die jaren beter overzien dan u dat kunt. God beheerst de tijd. En daarom heeft hij de tijd. God kan het zich permitteren te wachten tot zijn tijd voor hij uw gebed daadwerkelijk verhoort. Hoeveel jaren bedrijft de gemeente al evangelisatie in de omgeving van de kapel, zonder dat veel resultaat gezien wordt? Velen uit de gemeente doen hun best, maar de mensen zijn niet of nauwelijks in de kapel te krijgen. Een gesprek over het evangelie stuit af op onverschilligheid. Ontmoedigd begin je de jaren te tellen. Zolang werken wij al zonder veel resultaat. En hoelang moet dit nog doorgaan? We staan in dienst van een God die de jaren anders kan tellen dan wij mensen. Duizend jaar zijn voor hem als één dag, en één dag als duizend jaar. Een boer mag op één oogst per jaar rekenen. U kunt op de kalender de dag aankruisen waarop u uw loon uitbetaald krijgt.

God kan het zich permitteren de oogsttijden en de dagen van uitbetaling anders te berekenen dan wij mensen. Want God beheerst de tijd waarin zijn gemeente het evangelie verkondigt. En hij beheerst de tijd die de ongelovigen en onverschilligen uit de omgeving van de gemeente nog hebben. God overziet de tijd en de gemeente en de tijd van de wereld. God kan het zich permitteren om tot zijn tijd te wachten tot het werk van de gemeente vrucht draagt. Misschien dat het werk dat tien jaar geleden op de zondagschool gebeurde over vijf jaar enkele zichtbare vruchten oplevert! God beheerst de jaren van de gemeente en de jaren van de wereld. Hij zal ervoor zorgen dat de gemeente in jaren werk niet omkomt wegens uitblijven van de oogst. Hij zal ervoor zorgen dat de wereld genoeg tijd gegund wordt om zich te bekeren.

De opgestane Christus is de eerste en de laatste en de levende. Na Pasen beheerst God de wereldgeschiedenis, de tijd. Al naar gelang het hem uitkomt, kan God de tijd tussen Pasen en de komst van zijn nieuwe wereld kort of lang maken. God kan de tijd die onze oude wereld nog bestaat rekken, zonder dat dit aan zijn plannen afbreuk doet. Duizend jaar zijn voor hem een dag en een dag duizend jaar. God kan het zich

permitteren de tijd na Pasen lang te maken. Dat woordje 'lang' komen we tegen in het woord 'lankmoedig.' God maakt de tijd na Pasen lang. Dat wil zeggen: Hij is lankmoedig. Petrus zegt dat God wil dat alle mensen tot bekering komen. Omdat God na Pasen de tijd beheerst kan hij het zich permitteren om de wereld, om u, de tijd te geven zich te bekeren. God is lankmoedig. Hij maakt de tijd die onze oude wereld na Pasen gegund wordt lang om de wereld de tijd te geven zich te bekeren. God maakt de tijd voor onze wereld lang. Dan moeten we de gemeente van Jezus Christus de tijd voor onze wereld ook lang helpen maken!

Het is u allen bekend, dat hongersnood, ziekten, natuurrampen en onvoldoende scholing van miljoenen in deze wereld de tijd van leven erg kort maken. God is lankmoedig. Hij wil de levenstijd van deze mensen lang maken. Want hij wil hen de tijd geven om het evangelie te horen en te geloven. Daarom moet de gemeente niet alleen het evangelie prediken. Maar ook helpen om de tijd voor miljoenen hongerlijdenden, zieken en ontheemden lang te maken. De gemeente moet zich in dienst stellen van Gods lankmoedigheid. In deze dienst wordt een collecte gehouden voor het noodfonds van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Via de kanalen van internationale baptistenorganisaties gaat dit geld naar die plaatsen in de wereld, waar honger, natuurrampen en oorlogsgeweld de levenstijd van mensen driegt te verkorten. God maakt de tijd na Pasen lang voor wereld en mensen. Om hen tijd te geven tot bekering te komen. Laten wij straks niet karig geven. Laten wij helpen de tijd voor mensen lang te maken.

Wij zouden onszelf voor de gek houden, wanneer wij een zondag na Pasen deden of God alleen voor hongerlijdende en zieke mensen de tijd lang maakt. Dat wij goed doorvoede, gezonde mensen nog leven, komt omdat God lankmoedig is. Na Pasen houdt niets God tegen om onze wereld, ons leven te beëindigen, in het oordeel te brengen en zijn nieuwe wereld te doen komen! Maar God is lankmoedig. Hij maakt de tijd lang. Hij geeft u de tijd om u te bekeren. Dit is wat Pasen u te zeggen heeft: De opgestane Christus is de eerste en de laatste. Ook van uw levensgeschiedenis! Aan het einde van uw levenstijd komt u tegenover Christus te staan. Hoe zult u dan tegenover hem staan?

Als iemand die zich bekeerd heeft? Als iemand die 'ja' gezegd heeft tegen Gods aanbod om u een door het geloof in Jezus Christus nieuwe mens te maken die toegang heeft tot Gods nieuwe wereld? De tijd die God geeft tussen Pasen en de komst van zijn nieuwe wereld, geeft hij u om op dit aanbod in te gaan.

Amen.